

Kazania do Ewangelii Mszy Trydenckiej – Niedziele 1 – 22. Niedziela po Pięćdziesiątnicy | 1

Posłuchaj

()

Kazania do Ewangelii Mszy Trydenckiej – Niedziele 1 – 22. Niedziela po Pięćdziesiątnicy | 2

Kazania do Ewangelii Mszy Trydenckiej – Niedziele 1 – 22. Niedziela po Pięćdziesiątnicy | 3

Wnętrze pewnego włoskiego kościoła – Albert Schindler

Ewangelia na 22. Niedzielę po Pięćdziesiątnicy

Mt 22, 15-21 Onego czasu: Faryzeusze odszedłszy naradzali się, jakby Go pochwycić w mowie. I wysyłali do niego uczniów swoich z herodianami, mówiąc: «Nauczycielu, wiemy, żeś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz i nie dbasz o nikogo, bo nie oglądasz się na osobę ludzką. Powiedzże nam tedy, co się tobie zdaje: Godzili się płacić daninę cesarzowi, czy też nie?» A Jezus, poznawszy ich przewrotność, rzekł: «Czemu mnie kusicie obłudnicy? Pokażcie mi monetę czynszową». A oni podali Mu denar. I rzekł im Jezus: «Czyj to wizerunek i napis?» Mówią Mu: «Cesarski». Wtedy powiedział im: «Oddajcież tedy, co jest cesarskiego, cesarzowi, a co jest Bożego, Bogu».

Homilia księdza Jakuba Wujka TJ

Pan nasz Jezus Chrystus zstąpiwszy na ten świat, stał się nie tylko Zbawicielem naszym, ale i Mistrzem i Doktorem naszym, albowiem nie tylko nas od grzechu, śmierci i czarta wyzwolił i pojednał nas z Bogiem Ojcem swoim, ale nadto nauczył nas słowy i przykłady swymi, jako już oczyszczeni i usprawiedliwieni przez wiarę chodzić mamy w świętobliwości i w sprawiedliwości żywota naszego, a jako gdzieindziej uczy nas pokory, cichości, posłuszeństwa, miłości, cierpliwości, tak w tej ewangelii uczy nas sprawiedliwości, która na tem zależy, abyśmy każdemu oddawali, co jest jego: cesarzowi, co jest cesarskiego, a Bogu, co jest Bożego. W której ewangelii obaczymy najprzód obyczaje, to jest wielką złość a przewrotność wszystkich obłudników, pochlebców, odszczepieńców pod figurą faryzeuszy żydowskich, a potem sprawiedliwość Pana naszego Jezusa Chrystusa, której nas uczy słowy i przykłady.

Złość, zdradę a chytrość tych obłudnych ludzi tak nam ewangelista św. opisuje: „Odszedłszy, faryzeuszowie zeszli się w radę, aby Go usidlili w mowie”. O, nieszczęśni ludzie, którzy od Pana Chrystusa i Kościoła Jego, to jest od drogi, prawdy i żywota odchodzą i odstępują! Albowiem napisano: Iż wszyscy, którzy się od Ciebie, Panie, oddalają, ci poginą. Potraciłeś wszystkie, które Cię opuszczają. Daleko iście lepiej święci apostołowie, których gdy pytał Pan Jezus: Izali i wy chcecie ode mnie? – tedy Piotr za wszystkie odpowiedział: A do kogóż mamy iść, nasz miły Panie? Ty masz słowa żywota wiecznego. Albowiem co my pocniemy bez Ciebie?

Mało na tem, iż faryzeuszowie i odszczepieńcy od Pana odstąpili, ale nadto zgromadzili się i zesłi się spółem z herodjany i zgodzili się wszyscy przeciw Panu, przeciw Chrystusowi i Kościołowi Jego, szukając, radząc i praktykując, jakoby Go zniszczyć i zatracić. Nie chcą być pod posłuszeństwem namiestnika Pana Chrystusowego, sukcesora Piotrowego, mówią, jako i oni mieszczenie swawolni: nie chcemy, aby miał królować nad nami. – Ale Ten, który mieszka w niebie, śmieje się z nich i pokarze ich czasu swego.

Więc się radzą nie boga, ani dobrych, ani mądrych a statecznych ludzi, ale herodjanów, to jest sług i dworzan Heroda. Jaka rada, tacy poradnicy. Ano pismo wszędy nas przestrzega, abyśmy w każdej potrzebie o radę najprzód do Pana Boga uciekali, obaczając, jeśli to będzie wedle woli Jego, albo jeśli to będzie ku czci i chwale Jego. Wszystkie- prawi – rady twoje, niechaj w Panu trwają. A potem radzić się mamty dobrych, mądrych a bogobojnych ludzi, bo rady złych ludzi zdradliwe. Jako i tu w tych nędznych widzimy, którzy nie oto się radzili, aby uznali prawdę, ale aby zatłumili prawdę, aby Chrystusa Pana usidlili w mowie, a zatem Go podali zwierzchności i mocy starościnej, i przetoż posłali te podszczuwacze, którzy się zmyślali być sprawiedliwymi, aby Go tem rychlej ułapili w mowie. Ale czemu w mowie? Iż się człowiek pospolicie rychlej potknie w mowie, aniżeli w uczynku, bo kto się nie poślizgnie w mowie, to już doskonały. Ktemu słowa rychlej i łatwiej mogą być naciągnięte i potwarzone, aniżeli uczynki, bo te, iż są trwałe, zawsze mogą być łącznie osądzone, ale słowa raz wypuszczone, iż już nazad wrócone być nie mogą, więc łącznie bywają od złego człowieka wywrócone. Tejci sztuczki po dziś kacerze używają, bo o których żywota albo uczynków zganić nie mogą, tych słowa i pisma szkalują, potwarzają, wywracają.

Więc nie szli sami do Niego, ale posłali uczenie swoje i z herodjany, a to przeto, aby mniejsza sromota była, jeśli je zagadnie. A druga, aby tem

smielej powiedziać, co rozumiał, nie strzegąc się nieprzyjaciół swoich, a oni aby wnet oświadczyli się Herodowymi sługami, jeśliby co mówił przeciw cesarzowi. O Boże, cóż dziś takich praktyk między odszczepieńcy przeciw jednemu, świętemu, powszechnemu, apostołskiemu Kościołowi, któremiby go już dawno z gruntu wywrócili, jeno iż nie masz rady, ani mądrości przeciw Panu Bogu.

Modlitwa.

Módlmy się. Boże, ucieczko nasza i mocy, wysłuchaj pokornych modłów Twojego Kościoła, skoro pobożność, która je zrodziła, Twoim jest dziełem, i spraw, abyśmy otrzymali wszystko, o co Cię z ufnością prosimy. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Kazania do Ewangelii Mszy Trydenckiej – Niedziele 1 – 22. Niedziela po Pięćdziesiątnicy | 8

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!